

TOKKA

MAYIS - ΜΑΙΟΣ 2009 SAYI / ΦΥΛΛΟ: 12

FES'in işbirliğinde BİLBAN - İKME yayın organı / Κοινή έκδοση BİLBAN - İKME σε συνεργασία με το FES

ÜCRETSİZ / ΔΩΡΕΑΝ

Κίβρις'ın κuzeyinde seçimler yapıldı VİTRİN YENİDEN SÜSLENDİ

Rasih Keskiner - BİLBAN Direktörü

Κίβρις'ın κuzeyinde geçtiğimiz ay içerisinde seçimler yapıldı. Seçim daha önceden kamuoyu araştırmalarının gösterdiği şekilde sonuçlandı ve Derviş Eroğlu'nun başkanı olduğu Ulusal Birlik Partisi çoğunluğu sağladı. Ulusal Birlik Partisi 50 sandalyelik "meclis" de 26 sandalye elde etti.

Σεçimde altı yıl yönetimde bulunan Ferdi Sabit Soyer'in başkanı bulunduğu parti, Cumhuriyetçi Türk Partisi yaklaşık yüzde 15 oy kaybederek ikinci parti oldu ve 15 sandalye elde etti.

Σεçimde umduğunu bulamayan bir diğer parti Denктаşların partisi Demokrat Parti oldu. Demokrat parti de, geçmiş seçimlere göre az da olsa oy kaybetti ve yüzde 10 civarındaki oy oranı ile 5 sandalye elde etti.

Sandalye kazanan diğer iki parti ise, son anda kıl payı olsa da, seçim barajı olan yüzde 5'lik oranı ancak yüzde 1 farkla aşarak 2 şer sandalye elde eden Mehmet Çakıcı'nın başkanı olan Toplumcu Demokrasi Partisi ile Turgay Avcı'nın başkanı olan Özgürlük ve Reform Partisi oldu.

Bunu dışında, σεçime Yasemin hareketi ile ittifak yaparak katılan BKP yüzde 2.4 oy alarak barajın altında kaldı.

Son σεçimlerinin en ilginç gelişmesi, σεçimde bir de boykotçular'ın oluşu idi. Kamu oyu araştırmalarına da yansıdığı gibi σεçimi yüzde 10 civarında bir kitle boykot etmiştir. Kitleleri boykota çağırان Yeni Κίβρις Partisi, boykot uygulanması hususunda önemli derecede etkili oldu.

Σεçimlere katılma oranı yüzde 80 civarında oldu. Her σεçimde doğal olarak, sandığa gitmeyen yüzde 10 civarında bir kitlenin varlığı söz konusudur ve bu oran dışında kalan diğer yüzde 10'luk kit-

lenin bilinçli olarak sandığa gitmeyerek boykot uyguladığı görüldü. Sandığa gidenlerin yüzde 5 civarında bir kitlenin de oylarını bilinçli olarak iptal ettiği düşünülürse, yüzde 15 lik bir kitlenin Rejime karşı direniş gösterdiği ortadadır.

Σεçimlerde yine her zaman olduğu gibi müdahaleler gerçekleşti. Türkiye asker sivil yönetimleri çeşitli şekilde σεçimlere müdahale ederek bilhassa yerleşiklerin yoğun olduğu bölgelerde onları AKP'nin kurdurduğu ÖRP'ye yönlendirerek barajı geçmeleri sağlandı.

Σεçim sonuçları Türkiye'deki AKP hükümetini memnun etmediği, Tayyip Erdoğan'ın σεçimi kazanan Derviş Eroğlu'nu kutlamasından açıkça belli oldu. Bütün bu gelişmelere rağmen ise, Eroğlu Türkiye'ye şükran çekmeye devam ederek, Türkiye,'den ayrı hareket etmeyeceğini gösterdi.

Σεçimler sonrası Derviş Eroğlu tek başına yeni idareyi oluşturuldu. Κίβρις sorununda görüşme sürecinin devamından yana olduklarını açıklayan Eroğlu, yine de iki ayrı devlet, ayrı egemenlik gibi konuları da rezerv olarak gündemde tutmaya devam ettiklerini hissettirdi.

Yeni idarenin de, Ankara'nın talimatlarından ayrı hareket edemeyeceği gerçeği ortadadır. Çözüm için Ankara'nın anahtar rolü devam edecektir. Nitekim Tayyip Erdoğan σεçimlerden hemen sonra yaptığı açıklamada, σεçimi kazananın kim olursa olsun Talat'ın görüşme sürecine engel çıkarmasına fırsat vermeyeceklerini söyleyerek bu konuya açıklık getirdi.

Sonuçta, Κίβρις'ın κuzeyinde σεçimler de olur mantığından hareketle, dış dünya bir kez daha görsün diye adına σεçim denen bir takım atamalar yapılmıştır. Vitrin yeniden süslenmiştir. Değişen hiçbir şey olmamıştır.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟ ΒΟΡΕΙΟ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ Η ΒΙΤΡΙΝΑ ΞΑΝΔΙΑΚΟΣΜΗΘΗΚΕ

Rasih Keskiner - Διευθυντής BİLBAN

Τον περασμένο μήνα έγιναν εκλογές στο βόρειο μέρος της Κύπρου. Το αποτέλεσμα των εκλογών ήταν σύμφωνο με τις προβλέψεις στις δημοσκοπήσεις και το Κόμμα Εθνικής Ενότητας (UBP) του Ντερβίς Έρογλου νίκησε με πλειοψηφία. Το UBP κέρδισε τις 26 από τις 50 έδρες της «βουλής».

Το Ρεπουμπλικανικό Τουρκικό Κόμμα (CTP) του Φερντι Σαμπιτ Σωγιέρ που ήταν στην διοίκηση για 6 χρόνια έχασε περίπου 15% των ψήφων που έλαβε στις προηγούμενες εκλογές και εξασφάλισε μόνο 15 έδρες.

Ένα άλλο κόμμα που δεν εξασφάλισε τα αναμενόμενα αποτελέσματα είναι το Δημοκρατικό Κόμμα του Ντενκτάς. Έχασε ορισμένες ψήφους και πήρε μόνο 10% των ψήφων εξασφαλίζοντας 5 έδρες.

Τα άλλα δύο κόμματα που εξασφάλισαν έδρες είναι το Κόμμα Κοινοτικής Δημοκρατίας (TDP) του Μεχμέτ Τσακίτσι και το Κόμμα Ελευθερίας και Μεταρρύθμισης (ORP) του Τουργκάι Αβτζί που μόλις κατάφεραν να περάσουν το εκλογικό μέτρο του 5% και να εξασφαλίσουν από 2 έδρες.

Εκτός από αυτά, το Κόμμα Ενωμένης Κύπρου που συντάχθηκε με το Κίνημα Γιασεμί πήρε 2.4% των ψήφων και δεν κατάφερε να περάσει το εκλογικό μέτρο.

Η πιο σημαντική εξέλιξη των εκλογών ήταν η παρουσία αυτών που τις μπούκόταραν. Όπως είχε διαφανεί και από τις δημοσκοπήσεις, γύρω στο 10% των ψηφοφόρων μπούκόταραν τις εκλογές. Το Κόμμα Νέα Κύπρος (YKP) που κάλεσε τις μάζες να μπούκοτάρουν τις εκλογές ήταν αποτελεσματικό στην εφαρμογή του μπούκοτάζ.

Η συμμετοχή στις εκλογές ανήλθε περίπου στο 80% του εκλογικού καταλόγου. Σε όλες τις εκλογές είναι γνωστό ότι περίπου 10% των ψηφοφόρων απέχει από τις κάλπες, αλλά το υπόλοιπο 10% συνειδητά μπούκόταρε τις εκλογές με το να μην προσέλθει στις κάλπες. Λαμβάνοντας υπόψη και το 5% από αυτούς που πήγαν στις κάλπες και έριξαν άκυρη ψήφο, είναι ξε-

κάθαρο ότι 15% των ψηφοφόρων εκδήλωσε την αντίσταση τους στο καθεστώς.

Όπως πάντα έτσι και τώρα υπήρξαν παρεμβάσεις στις εκλογές. Η πολιτική και η στρατιωτική διοίκηση της Τουρκίας παρενέβη με διάφορους τρόπους στις εκλογές και ιδιαίτερα σε περιοχές όπου ο πληθυσμός των εποίκων είναι πιο πυκνός, τους κατεύθυναν να ψηφίσουν το κόμμα ÖRP που ιδρύθηκε από το κυβερνών κόμμα στην Τουρκία AKP, βοηθώντας το να περάσει το εκλογικό μέτρο.

Είναι ξεκάθαρο από τον τρόπο που συγχάρηκε ο Ταγίπ Ερντογάν τον νικητή των εκλογών Ντερβίς Έρογλου, ότι η κυβέρνηση του AKP στην Τουρκία δεν είναι ευχαριστημένη με το αποτέλεσμα των εκλογών. Παρόλες τις εξελίξεις, ο Έρογλου συνέχισε να εκφράζει την ευγνωμοσύνη του στην Τουρκία επιδεικνύοντας ότι δεν θα δράσει εκτός της γραμμής της Τουρκίας.

Μετά τις εκλογές ο Έρογλου διόρισε την διοίκηση του με μόνο το δικό του κόμμα στην κυβέρνηση. Αναφορικά με το Κυπριακό πρόβλημα, εξέφρασε την πρόθεση του να συνεχίσει στην διαδικασία των διαπραγματεύσεων, αλλά άφησε να γίνει γνωστό ότι θα συνεχίσει να υποστηρίζει θέματα όπως τα δύο κράτη και η ξεχωριστή κυριαρχία.

Είναι ξεκάθαρο ότι και η καινούργια διοίκηση δεν θα μπορεί να αντιταχθεί στις οδηγίες της Άγκυρας. Ο ρόλος κλειδί της Άγκυρας για τη λύση θα συνεχίσει. Ο Ταγίπ Ερντογάν στη δήλωσή του μετά τις εκλογές, ξεκαθάρισε ότι όποιος και να κερδίσει τις εκλογές δεν θα τους αφήσει να δημιουργήσουν εμπόδια στη διαδικασία των διαπραγματεύσεων του Ταλάτ.

Τέλος, με την αιτιολογία ότι και στο βόρειο μέρος της Κύπρου γίνονται εκλογές, γίνονται διορισμοί στο όνομα των εκλογών, για τα μάτια του κόσμου. Η βιτρίνα έχει ξαναδιακοσμηθεί. Τίποτε δεν έχει αλλάξει.

Vicdani Retle ilgili etkinlikler tamamlandı

Vicdani Ret İçin Avrupa Bürosu (European Bureau for Conscientious Objection – EBCO) yıllık toplantısı, Kıbrıs, Rusya, Fransa, Almanya, Hollanda, Belçika, Srbistan, İngiltere ve Yunanistan'dan temsilcilerin katılımıyla 16 Mayıs'ta Lefkoşa'da gerçekleştirildi.

Kıbrıs'ta Vicdani Ret İnisiatifi ev sahipliğinde gerçekleştirilen toplantı KTÖS Lokalinde yapıldı...

Toplantıda Avrupa Konseyi üyesi ülkelerdeki vicdani ret hakkı, anti-militarist mücadele, barış ve çatışmaların çözümü konusunda sürdürülen çalışmalar değerlendirildi, yeni sekreteryaya üyeleri belirlendi. EBCO Kıbrıs temsilcisi Murat Kanatlı da Başkan yardımcılığına seçildi. EBCO Başkanlığına Gerd Greune ve Genel Sekreterliğe Alexia Tsouni de yeniden seçildiler...

Bu arada toplantı nedeniyle ülkede bulunan Avrupa'nın çeşitli yerlerinden Vicdani Ret örgütü temsilcileri adanın kuzeyinde ve güneyinde düzenlenen açık oturumlara da konuşmacı olarak katıldı...

Kıbrıs'ta Vicdani Ret etkinlikleri

Kıbrıs'ta Vicdani Ret İnisiatifi'nin koordine ettiği etkinliklerden ilki 15 Mayıs tarihinde saat 19:00'da Lefkoşa'nın güneyinde, Kıbrıs Üniversitesinde gerçekleşti. Açık oturumda, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin uyguladığı Vicdani Ret yasal düzenlemesi üzerine EBCO Başkanı Gerd Greune, EBCO Genel Sekreteri ve Uluslararası Af Örgütü Yunanistan Seksiyonu aktivisti Alexia Tsouni konuşmacı olarak katıldı. Açık oturumda ayrıca sorular da yanıtladı.

16 Mayıs Cumartesi günü ise saat 19:30'da KTÖS Lokalinde yine Gerd Greune ve Alexia Tsounia'nın konuşmacı olarak katıldığı "uluslararası antlaşmalarda insan hakları ve vicdani ret" başlığı ile bir açık oturum düzenlendi. Açık oturumda ayrıca Kıbrıs'ta Vicdani Ret İnisiatifi adına Murat Kanatlı Kıbrıs'ın kuzeyindeki son durumu değerlendiren bir de sunum yaptı...

15 Mayıs, Cuma günü yine etkinlikler çerçevesinde Türkiye'nin genç ve sevilen gruplarında Bandista'nın (www.tayfabandista.org) konseri de kalabalık bir gençlik topluluğunun katılımı ile Coşkun Beer Garden'da gerçekleşti... Bandista grubu gece boyunca sevilen parçalarını seslendirdi, hem uluslararası delegasyon, hem de Kıbrıs'ın her iki yanından ve üniversitelerde okuyan gençler başta olmak üzere çeşitli yaş kuşağından katılımcılar bu parçaların bazılarında eşlik

etti...

Lefkoşa'da militarizm

17 Mayıs, Pazar günü ise "Lefkoşa'da militarizm" gerçekleştirildi. Daha önce Türkiye'deki savaş karşıtı ve anti-militarist aktivistlerin İstanbul, Ankara ve İzmir'de gerçekleştirdiğine benzer bir etkinlik Lefkoşa'da yapıldı. Militarizmin "mili"si ve turizmin de eklenmesi ile oluşan militarizm, ismine yakışır şekilde Lefkoşa'nın her iki yanında gerçekleştirildi.

Etkinliklerle ilgili ilk durak ASAL şube önyüdü. Kıbrıs'ta Vicdani Ret İnisiatifi aktivistleri ve uluslararası delegasyonun katılımı ile gerçekleştirilen ilk açıklamada Kıbrıs'ın iki tarafındaki durumun kabul edilmediği ve ayrımsız ve uluslararası standartlarda vicdani ret hakkının tanınması talep edildi. Daha sonra az ötedeki Kıbrıs Türk alayına ait "Mehmetçik Gazinosu" önüne yürüyen gruba Kıbrıslı aktivistler, Kıbrıs'taki mevcut askeri yapılar ile ilgili bilgi verdi. Daha sonra ise İnisiatifin hazırladığı açıklama burada okundu. Bu açıklamanın aynıysa daha sonra gidilen Yunan Alayı (ELDIK) Subay Gazinosu önünde de okundu. Açıklamadan sonra kapıda nöbet bekleyen askere bir karanfil sunularak yürüyüşe devam edildi...

Grup daha sonra TMT Müzesinin de olduğu Mücahitler Sitesi önüne yürüdü. Burada Kıbrıslı aktivistler Kıbrıs'taki 1950'lerin ortasında kurulan EOKA ve TMT isimli paramilitar örgütlerle ilgili açıklamalarda bulundular. Site önünde fotoğraf çekilmemesi konusunda polislin tacizleri sonucu İnisiatif aktivistleri gruba, sokağında fotoğraf çekilemeyen bir coğrafyada yaşadıklarının bilgisini verdiler ve Kıbrıs'ın kuzeyinin yüzde 90'ının askeri bölge olduğunu belirterek fotoğraf çekerken eğer mümkün olursa(!) askeri bölgeleri çekmemeleri konusunda uyardılar.

Daha sonra ise İnisiatifin hazırladığı başka bir açıklama daha burada okundu. Bu açıklamanın aynıysa daha sonra gidilen ve adı Ulusal Mücadele Müzesi olan EOKA müzesi önünde de okundu. Açıklamadan sonra kapı önüne bir karanfil bırakılarak yürüyüşe devam edildi...

Buradan Ledra Caddesindeki geçiş noktasına gelen gruba yine bölgedeki askeri birliklerin tarihsel durumu ve ateş-kes hattı ile ilgili bilgiler verildi.

Daha sonra Lefkoşa'nın güneyine geçen grup önce "Berlin 2" restoranın arkasında duran Kıbrıslı Rum askerinin beklediği nöbetçi noktasına gitti. Burada da açıklamalarda

bulunuldu. Açıklamada Kıbrıs'ta absürt şeylerin var olduğu belirtilerek, "dışarıda yemek yenirken 10 metre ötenizde birileri nöbet tutabiliyor, 2003 sonrası kapılar açıldıktan sonra bu asker yüzünü kuzeye dönüp "düşman" gözlerken, arkasında, 10 metre ilerisinde Kıbrıslı Türkler ve Kıbrıslı Rumlar kebab yiyebiliyor" denerek gruba Kıbrıs'ta yaşanan anomalilerle ilgili çeşitli bilgiler verildi.

Grup burada da RMMO askerine karanfil vererek yoluna ateşkes hattı boyunca devam etti. Solomu Meydanını geçerek ELDİK Subay Gazinosuna gelen gruba yine Kıbrıs'taki ordular ve özellikle ELDİK'in Kıbrıs'taki silahlı çatışmalardaki rolü üzerine bilgiler verildi. Sonrasında ise daha önce kuzeyde okunan "silahların işgali" başlıklı açıklama okundu. Grup daha sonra yürüyüşünü sürdürdü ve Başpiskoposluk sarayı yanındaki adı Ulusal Mücadele Müzesi olan EOKA müzesinde yürüyüş tamamlandı. Burada yine 1950 ve 60'larda yaşananlar ve bunda EOKA ve TMT örgüt üyelerinin rolleri üzerine bilgiler verildi. Bilgi verilmesinden sonra da TMT müzesi önünde okunan "Utanch sembolleri" başlıklı açıklama burada da okundu. Yürüyüş bu açıklamalarla sona erdi...

Savunma Bakanlığı ile EBCO'nun toplantısı

18 Mayıs'ta ise EBCO Başkan, Genel Sekreter ve Başkan yardımcılar ve Kıbrıs temsilcilerinden oluşan bir heyet Kıbrıs Cumhuriyeti Savunma Bakanlığı yetkilileri ile toplantı yaptı. Toplantıya Vicdani Ret taleplerini değerlendiren komitedeki askeri yetkili de katıldı. Toplantıda EBCO yetkilileri uluslararası standartlarla ilgili bilgi verdiler, Kıbrıs'ta uygulanan yasal prosedür ve uygulamaları üzerine bilgi aldılar. Uluslararası standartlara göre başvurunun sivil bir kuruma ve tüm üyeleri sivil olan bir komiteye yapması, vicdani ret başvurusunun subjektif kriterlerle değerlendirilmemesi yani kimsenin vicdani değerlerini başkasının test etmemesi ve alternatif hizmetin tamamen sivil olması ve cezalandırma niteliği taşımaması gerektiği yetkililere hatırlatıldı. EBCO sekreteryası Kıbrıs Cumhuriyeti'ndeki yasal prosedürün bu yönü ile Avrupa Konseyi standartlarının çok gerisinde olduğunu belirttiler. Sekreteryaya ayrıca geçen sene Atina toplantısı sırasında hazırlanan ve Kıbrıs Cumhuriyeti Elçiliğine de bırakılan açıklamanın bir kopyasını da yetkililere sundular.

Hatırlanacağı gibi bu açıklama 11 Nisan 2008 tarihinde Atina'daki Türkiye Büyükelçiliği ve Kıbrıs Büyükelçiliği ile Yunanistan Başbakanlığına sunulmuştu.

Οι δραστηριότητες που αφορούν την Αντίρρηση Συνείδησης έχουν συμπληρωθεί

Η ετήσια συνέλευση του Ευρωπαϊκού Γραφείου για την Αντίρρηση Συνείδησης (European Bureau for Conscientious Objection – EBCO) έγινε στις 16 Μαΐου στη Λευκωσία με την συμμετοχή εκπροσώπων από την Κύπρο, Ρωσία, Γαλλία, Γερμανία, Ολλανδία, Βέλγιο, Σερβία, Μεγάλη Βρετανία και Ελλάδα.

Η συνέλευση που φιλοξενήθηκε από την Πρωτοβουλία για την Αντίρρηση Συνείδησης στην Κύπρο, έλαβε χώρα στο κτίριο της Συντεχνίας των Τουρκοκύπριων Δασκάλων (KTOS)...

Αξιολογήθηκε η κατάσταση στις χώρες μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με το δικαίωμα στην αντίρρηση συνείδησης, τον αγώνα ενάντια στον милитарισμό, την ειρήνη και την επίλυση διαμαχών και εκλέχθηκαν τα καινούργια μέλη της γραμματείας. Ο εκπρόσωπος της Κύπρου στο EBCO Murat Kanatlı εξελέγη στη μία από τις θέσεις αντιπροέδρου. Οι άλλοι δύο αντιπρόεδροι είναι ο Δημήτρης Σωτηρόπουλος και ο Derek Brett. Ο Gerd Greune και η Αλεξία Τσοούνη επανεκλέχθηκαν στις θέσεις του προέδρου και γενικού γραμματέα του EBCO αντίστοιχα...

Επίσης, οι εκπρόσωποι των οργανώσεων για την αντίρρηση συνείδησης από διάφορες Ευρωπαϊκές χώρες που βρέθηκαν στην Κύπρο για τη συνέλευση του EBCO συμμετείχαν ως ομιλητές σε διάφορες ανοικτές συζητήσεις που έγιναν και στις δύο πλευρές του νησιού...

Δραστηριότητες για την αντίρρηση συνείδησης στην Κύπρο

Η πρώτη από τις δραστηριότητες της Πρωτοβουλίας για την Αντίρρηση Συνείδησης στην Κύπρο έγινε στις 15 Μαΐου στις 7μ.μ. στο νότιο μέρος της Λευκωσίας στο Πανεπιστήμιο Κύπρου. Ο Gerd Greune, πρόεδρος του EBCO και η Αλεξία Τσοούνη, γενική γραμματέας του EBCO και ακτιβίστρια της Διεθνούς Αμνηστίας στην Ελλάδα μίλησαν στην ανοικτή συζήτηση για την εφαρμογή της νομοθεσίας για την αντίρρηση συνείδησης από την Κυπριακή Δημοκρατία. Στην ανοικτή συζήτηση απαντήθηκαν επίσης ερωτήσεις του κοινού.

Το Σάββατο 16 Μαΐου στις 7:30μ.μ. ο Gerd Greune και η Αλεξία Τσοούνη συμμετείχαν πάλι ως ομιλητές στην ανοικτή συζήτηση με τίτλο «Ανθρώπινα δικαιώματα και αντίρρηση συνείδησης στο διεθνές δίκαιο» που έγινε στο κτίριο της KTOS. Ο Murat Kanatlı κατά τη διάρκεια της ανοικτής συζήτησης παρουσίασε την τελευταία κατάσταση στο βόρειο μέρος της Κύπρου...

Την Παρασκευή 15 Μαΐου, στα πλαίσια των δραστηριοτήτων, διοργανώθηκε συναυλία στο Coskuner Beer Garden με τους Bandista, (www.tayfabandista.org), ένα από τα δημοφιλέστερα συγκροτήματα μουσικής νεαρών στην Τουρκία, με τη συμμετοχή ενός μεγάλου αριθμού νεαρών ατόμων. Το συγκρότημα Bandista παρουσίασε τα τραγούδια του κατά τη διάρκεια της βραδιάς – οι εκπρόσωποι από το εξωτερικό, μαζί με τη νεολαία και από τις δύο πλευρές της Κύπρου και τα πανεπιστήμια μπροστά-μπροστά όπως και συμμετέχοντες από διάφορες ηλικιακές ομάδες, τραγούδησαν μαζί μερικά από τα τραγούδια...

Περίπατος «Μιλι-τουρισμού» στη Λευκωσία

Την Κυριακή 17 Μαΐου, έγινε η δραστηριότητα «Περίπατος Μιλι-τουρισμού στη Λευκωσία». Η δραστηριότητα αυτή διοργανώθηκε στη Λευκωσία με παρόμοιο τρόπο όπως είχε γίνει νωρίτερα στην Τουρκία, στην Κωνσταντινούπολη, την Αγκυρα και τη Σμύρνη, από αντι-πολεμικούς και αντι-μilitarιστές ακτιβιστές. Ο Μιλι-τουρισμός, που προέρχεται από το «μιλι» του милитарισμού και την προσθήκη του τουρισμού, έγινε και στις δύο πλευρές της Λευκωσίας, όπως αρμόζει στο όνομα του.

Η πρώτη δραστηριότητα έγινε μπροστά από το "Asal Sube" (το κτίριο όπου γίνεται η στρατολόγηση) με τη συμμετοχή των ακτιβιστών της Πρωτοβουλίας για την Αντίρρηση Συνείδησης στην Κύπρο και τους εκπροσώπους από το εξωτερικό. Στο πρώτο κείμενο που διαβάστηκε, τονίστηκε ότι η κατάσταση και στις δύο πλευρές της Κύπρου είναι απαράδεκτη και απαιτήθηκε ότι το δικαίωμα στην αντίρρηση συνείδησης πρέπει να αναγνωριστεί χωρίς διακρίσεις και σύμφωνα με τα διεθνή κριτήρια. Αργότερα, οι Κύπριοι ακτιβιστές έδωσαν πληροφορίες σε περαστικούς μπροστά από το "Mehmetcik Gazinosu", που ανήκει στο Τουρκικό σώμα στην Κύπρο (TOYPAIK), για τις υφιστάμενες στρατιωτικές δομές στην Κύπρο. Τότε διαβάστηκε εκεί το κείμενο που ετοιμάστηκε από την Πρωτοβουλία. Αργότερα, το ίδιο κείμενο διαβάστηκε μπροστά από τη λέσχη αξιωματικών που ανήκει στο Ελληνικό σώμα στην Κύπρο (ΕΛΔΥΚ).

Μετά την ανάγνωση του κειμένου, οι ακτιβιστές έδωσαν ένα γαρύφαλλο στον στρατιώτη που φρουρούσε το κτίριο και ο περίπατος συνεχίστηκε...

Η ομάδα μετά κατευθύνθηκε στο Κτίριο των Αγωνιστών (Mucahitler Sitesi) όπου στεγάζεται και το Μουσείο της TMT. Εδώ, οι Κύπριοι ακτιβιστές ανάγνωσαν κείμενο για την EOKA και την TMT, τις παρα-στρατιωτικές οργανώσεις που ιδρύθηκαν στα μέσα της δεκαετίας του '50. Ως αποτέλεσμα της παρενόκλησης από την αστυνομία που προσπαθούσε να αποτρέψει την ομάδα να βγάλει φωτογραφίες μπροστά από το κτίριο, οι ακτιβιστές της Πρωτοβουλίας εξήγησαν στην ομάδα ότι ζούμε σε ένα μέρος όπου η λήψη φωτογραφιών στο δρόμο απαγορεύεται και ότι το 90% του βόρειου μέρους της Κύπρου θεωρείται στρατιωτική περιοχή, και προειδοποίησαν την ομάδα ότι όταν βγάζουν φωτογραφίες να αποφεύγουν, αν είναι δυνατόν (!), τις στρατιωτικές περιοχές.

Τότε διαβάστηκε ένα άλλο κείμενο που ετοιμάστηκε από την Πρωτοβουλία. Το ίδιο κείμενο διαβάστηκε αργότερα μπροστά από το Μουσείο Εθνικού Αγώνος, άλλως το Μουσείο EOKA. Μετά την ανάγνωση του κειμένου, τοποθετήθηκε ένα γαρύφαλλο στην είσοδο και ο περίπατος συνεχίστηκε...

Στη διάρκεια της πορείας της ομάδας προς το οδόφραγμα της οδού Λήδρας, δόθηκαν πληροφορίες για την ιστορική κατάσταση των στρατιωτικών μονάδων στην περιοχή και τη γραμμή κατάπαυσης πυρός.

Η ομάδα τότε πέρασε στη νότια πλευρά της Λευκωσίας και πήγε στο φυλάκιο πίσω από το εστιατόριο "Berlin 2" που επανδρώνεται από ένα Ελληνοκύπριο στρατιώτη. Διαβάστηκαν κείμενα και σε αυτό το σημείο. Στα κείμενα τονίστηκε ότι στην Κύπρο

γίνονται παράλογα πράγματα. Η ομάδα πληροφορήθηκε για τα παράλογα πράγματα που γίνονται στην Κύπρο, με τα λόγια «Καθώς τρωξ έξω, κάποιος μπορεί να φρουρεί δέκα μέτρα μακριά. Μετά τη διάνοιξη των οδοφραγμάτων το 2003, ο στρατιώτης αυτός βλέπει προς το βορρά, προσέχοντας από τον «εχθρό» ενώ πίσω του μόνο 10 μέτρα μακριά Τουρκοκύπριοι και ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΟΙ τρώνε σουβλάκια.»

Μετά δόθηκε ένα γαρύφαλλο και στον στρατιώτη της Εθνικής Φρουράς και η ομάδα συνέχισε τον περίπατο της κατά μήκος της γραμμής κατάπαυσης πυρός. Η ομάδα έφτασε στη Λέσχη Αξιωματικών ΕΛΔΥΚ αφού πέρασε από την Πλατεία Σολωμού και πληροφορήθηκε για τους στρατιώτες στην Κύπρο και το ρόλο της ΕΛΔΥΚ στη διαμάχη. Τότε διαβάστηκε ένα από τα κείμενα που είχε διαβαστεί προηγουμένως στο βόρειο μέρος της Κύπρου. Η ομάδα συνέχισε τον περίπατο της προς το Μουσείο Εθνικού Αγώνα, άλλως Μουσείο EOKA, κοντά στην αρχαιεπιτοική όπου και τερματίστηκε ο περίπατος. Εδώ, δόθηκαν πληροφορίες για τα γεγονότα της δεκαετίας του '50 και '60 και το ρόλο των μελών της EOKA και της TMT στα γεγονότα αυτά. Μετά, διαβάστηκε και εδώ το κείμενο που είχε διαβαστεί νωρίτερα μπροστά από το μουσείο TMT. Ο περίπατος τελείωσε με τα κείμενα αυτά...

Η συνάντηση του EBCO και του Υπουργείου Άμυνας

Αντιπροσωπεία που αποτελείτο από τον πρόεδρο, τη γενική γραμματέα και τον αντιπρόεδρο και εκπρόσωπο της Κύπρου στο EBCO συναντήθηκε στις 18 Μαΐου με τους λειτουργούς του Υπουργείου Άμυνας της Κυπριακής Δημοκρατίας. Ο στρατιωτικός λειτουργός που συμμετέχει στην επιτροπή που αξιολογεί τους αντirimarιστές συνείδησης ήταν επίσης παρών στη συνάντηση. Οι αξιωματικοί του EBCO έδωσαν πληροφορίες για τα διεθνή κριτήρια και πήραν πληροφορίες για τις νομικές διαδικασίες και την εφαρμογή τους στην Κύπρο. Υπενθυμίστηκαν τα ακόλουθα στους λειτουργούς: η αίτηση για αντίρρηση συνείδησης θα πρέπει να γίνεται σε αστικό θεσμό και σε επιτροπή της οποίας τα μέλη είναι αποκλειστικά πολίτες, η αίτηση δεν πρέπει να αξιολογείται σύμφωνα με υποκειμενικά κριτήρια, δηλαδή, κανένας δεν μπορεί να εξετάσει τις αξίες συνείδησης κάποιου άλλου, η εναλλακτική θητεία πρέπει να είναι ολότελα κοινωνική στη φύση της (όχι στρατιωτική) και δεν πρέπει να είναι τιμωρητική στη διάρκεια της. Η γραμματεία του EBCO τόνισε ότι η νομική διαδικασία στην Κυπριακή Δημοκρατία απέχει πολύ από αυτή την άποψη από τα κριτήρια του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η γραμματεία έδωσε στους λειτουργούς του υπουργείου αντίγραφο της κοινής διακήρυξης που ετοιμάστηκε στην περσινή συνέλευση στην Αθήνα και που δόθηκε τότε και στην εκεί Πρεσβεία της Κύπρου.

Υπενθυμίζεται ότι, αντίγραφα της διακήρυξης αυτής δόθηκαν στην Πρεσβεία της Τουρκίας στην Αθήνα και την Πρεσβεία της Κύπρου στην Αθήνα, και στο Γραφείο του Πρωθυπουργού στις 11 Απριλίου 2008.

..... Συνυπάρχουμε

Τάκης Χατζηδημητρίου
Πρόεδρος ΙΚΜΕ

Υπάρχουν στην Κύπρο δυο σχολές σκέψης. Η μια είναι εκείνη που λέγει ότι αυτά που συμβαίνουν στο βόρειο τμήμα του νησιού, ανάμεσα στους Τουρκοκύπριους, δεν μας αφορούν. Είναι, υποστηρίζουν, προκαθορισμένα από την Άγκυρα και επιμένουν ότι όλοι απ' εκεί βρίσκονται σε προδιαγεγραμμένη υπηρεσία. Ακολουθούν πανομοιότυπη πολιτική, γι' αυτό δεν έχουν νόημα οι αναλύσεις κι αποτελεί ψευδαισθησιολογία η όποια προσπάθεια αναζήτησης διαφοροποιημένων θέσεων. Αυτοί είναι οι ίδιοι κύκλοι, που υποστηρίζουν ότι θα ήταν καλύτερα να μη υπήρχε καμιά επικοινωνία, να μη άνοιγαν τα οδοφράγματα, και ότι τώρα που άνοιξαν μόνο ζημιά μας κάνουν. Δε διστάζουν να προχωρήσουν και πάρα πέρα συστήνοντας το κλείσιμο τους.

Θεωρούν προδοτές, ή ανθρώπους με μειωμένη εθνική συνείδηση, εκείνους που συνομιλούν ή συνεργάζονται με τους Τουρκοκύπριους. Τους κατηγορούν ότι τα πήραν στο παρελθόν, και προαναγγέλλουν ότι θα πάρουν περισσότερα στο μέλλον, για να υποστηρίξουν μια συμβιβαστική λύση, ενώ αυτοί είναι οι πατριώτες οι αδιάλλακτοι και οι ασυμβίβαστοι.

Υπάρχουν όμως και οι άλλοι που πιστεύουν ότι όλα όσα γίνονται γύρω μας έχουν σημασία, ότι οι εξελίξεις μέσα στους Τουρκοκύπριους μας ενδιαφέρουν και επηρεάζουν άμεσα τη ζωή μας. Προχωρούν ακόμη πιο πολύ και για να μας πουν ότι είναι ο ανθρώπινος παράγοντας που παίζει ρόλο στις εξελίξεις και ότι είναι οι άνθρωποι και οι ιδέες τους που κάνουν τη διαφορά, ανεξάρτητα από φυλή και θρησκεία, ανεξάρτητα αν κατοικούν πέραν ή εντεύθεν της

Γραμμής Αττίλα.

Τι αλήθεια πρέπει να γίνει όταν διαπιστώνεις ότι μπορεί να συμφωνείς μ' ένα Τουρκοκύπριο και να διαφωνείς με τον Ελληνοκύπριο; Θα συμπορευτείς μ' εκείνο που διαφωνείς και θ' αντιπαραταχτείς εναντίον εκείνου με τον οποίο συμφωνείς;

Και τότε ποια δημοκρατία μπορεί να λειτουργήσει; Ποιο κοινό μέλλον μπορεί να οικοδομηθεί;

Ναι! Πιστεύουμε ότι οι άνθρωποι είναι που γράφουν ιστορία κι ότι θα πρέπει ΕΚ και ΤΚ να βρισκόμαστε σε διαλεκτική σχέση μεταξύ μας αναζητώντας κοινούς στόχους και επιδιώξεις. Κάτι που δεν έκαναν οι μεγάλοι και ισχυροί όταν μας διοχέτευαν λύσεις βασισμένες στην κοινοτική διαίρεση, κάτι που δεν έκαναν οι συνταγματολόγοι που κατασκεύασαν συντάγματα ή σχέδια συνταγμάτων πάνω στην ίδια βάση, κάτι που οι ηγέτες μας δεν ανιέληθησαν, κάτι που οι μητέρες πατρίδες δε θέλησαν να προωθήσουν, προσβλέποντας η κάθε μια στην αντίστοιχη κοινότητα, βρίσκεται μια, ύστερα από παθήματα μισού και περισσότερο αιώνα, στα χέρια των απλών πολιτών. Ναι, ήρθε η ώρα Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι να οικοδομήσουμε ένα κοινό όραμα για την πατρίδα μας. Αλλωστε διαπιστώνουμε ότι έχουμε πολλά κοινά προβλήματα πέραν των όσων διαφορών μας χώριζαν στο παρελθόν. Μήπως αυτά είναι πια το Κυπριακό και δεν το αντιλαμβανόμαστε; Και τι θα γίνει αν δεν το εννοήσουμε, αν δεν προβληματιστούμε, αν δεν συνεργαστούμε; Δεν οδηγούμε τον τόπο σε ολοκληρωτική καταστροφή χαμένοι μέσα σε πείσματα του παρελθόντος, μέσα σε δημαγωγίες και ευθυνοφοβίες; Είναι ενθαρρυντικό αυτό που αθόρυβα γίνεται από πολλούς ανθρώπους χωρίς επίσημη εν-

θάρρυνση και βοήθεια. Που προβληματίζονται και συζητούν και κατανοούν, το πολιτικό σκηνικό, της άλλης πλευράς.

Πρωτοπόροι στον αγώνα για την μελλοντική Κύπρο είναι αυτοί που αξιοποιούν τις ευκαιρίες και τις δυνατότητες συνεργασίας ή ακόμη εκείνοι που δοκιμάζουν τα όρια των διαδικασιών για την ανάκτηση των δικαιωμάτων τους.

Πρωτοπόροι είναι εκείνοι που διαβαίνουν την γραμμή αντιπαρατάξης για να εργαστούν.

Πρωτοπόροι είναι εκείνοι που στέλνουν τα παιδιά τους σε σχολεία της άλλης πλευράς, ξεπερνώντας καθημερινές δυσκολίες αν όχι και προκλήσεις.

Πρωτοπόροι είναι οι άρρωστοι που πηγαίνουν για θεραπεία στους γιατρούς και τα νοσοκομεία της άλλης κοινότητας.

Πρωτοπόροι είναι οι διανοούμενοι και καλλιτέχνες που κι εκφράζουν τον κοινό πόνο και τα οράματα του βασανισμένου λαού της Κύπρου.

Πρωτοπόροι είναι οι επιστήμονες κι οι εκπαιδευτικοί, που παλεύουν ενάντια στην οπισθοδρόμηση και το φανατισμό.

Πρωτοπόροι είναι οι ιερωμένοι και οι απλοί άνθρωποι που πηγαίνουν για να λειτουργήσουν μια εκκλησιά ή να προσευχηθούν σ' ένα τζαμί.

Πρωτοπόροι είναι εκείνοι που μέσα από μια κοινωνική συναναστροφή μιλούν για τα χωριά και τα σπίτια τους, τους νεκρούς και τους αγνοούμενους τους.

Πρωτοπόροι είναι κι όσοι μετέχουν στη σημερινή συζήτηση, οργανωτές, ομιλητές και ακροατές.

Μέσα σε τέτοιες συναντήσεις είναι που αντιλαμβανόμαστε ότι μπορούμε να συνυπάρχουμε, και με εκείνους που συμφωνούμε, και μ' εκείνους που διαφωνούμε.

..... Bir arada varız

Takis Hadjidemetriou - ΙΚΜΕ Başkanı

Κίβρις'ta iki düşünce okulu var. Bir düşünce okulu der ki Kıbrıs'ın kuzeyinde Kıbrıslı Türkler arasında olanlar bizi ilgilendirmez. Derler ki her şey Ankara tarafından önceden kararlaştırılmakta ve diğer taraftaki herkesin önceden belirlenmiş bir hizmet alanı içinde olduğu konusunda ısrarlıdır. Benzer politikalar takip etmektedirler ve bu nedenle analizlerin hiçbir anlamı yoktur ve farklı pozisyonlar bulma yönündeki çabalar hayal mahsulünden ibarettir. Bunlar, temasların olmamasının daha iyi olacağını, kapıların açılmaması gerektiğini ve şimdi ki açılmışlardır bizlere sadece zararı dokunmakta olduğunu söyleyen aynı çevrelerdir. Daha da ileri giderek kapatılmalarını önermekten de çekinmemektedirler.

Kıbrıslı Türklerle konuşmaları ve işbirliği yapanları hain ya da milli bilinci azalmış kişilere olarak görürler. Onları geçmişte para almakla ve tavizkar bir çözümü desteklemek için ileride daha fazla para alacaklarını önceden açıklamaktadırlar; halbuki kendileri yurtseverdirler, katı tutumludurlar ve uzlaşmazdırlar.

Bir de diğer düşünce okulu vardır ki etrafımızda olan her şeyin anlamı olduğuna, Kıbrıslı Türkler arasında olanların bizleri de ilgilendirdiğine ve hayatlarımızı doğrudan etkilediğine inanmaktadır. Daha da ileri giderek, bizlere, gelişmelerde insan faktörünün rol oynadığını ve farkı yaratanın, ırk ve dinden, Atıla çizgisinin o tarafında ya da

bu tarafında yaşamlarından bağımsız olarak, insanlar ve onların fikirleri olduğunu söylemektedirler. Bir Kıbrıslı Türklerle hem-fikir, bir Kıbrıslı Rumla da fikir ayrılığına düştüğünüzü fark ettiğinizde ne yapmalısınız? Fikir ayrılığı içinde olduğunuzla yürüyüp hemfikir olduğunuza karşı mı duracaksınız? Böyle bir durumda hangi demokrasi işleyebilir? Hangi ortak gelecek kurulabilir?

Evet! Halkın tarih yazdığına inanmaktayız ve Kıbrıslı Rumlarla Kıbrıslı Türkler ortak hedefler ve amaçlar arayarak diyalektik bir ilişki içinde olmaları gerekmektedir. Bu, büyüklerle güçlülerin, toplumsal bölünmeye dayalı çözüm kanalları ararken yapmadıkları bir şeydi; Anayasa yapımcılarının aynı temelde anayasa ya da anayasa planları yaparken yapmadıkları bir şeydi; liderlerimizin fark etmedikleri bir şeydi; anavatanların teşvik etmeye niyetli olmadıkları bir şeydi; Her biri toplumları ayrı ayrı hedefleyerek; yarım yüzyıldan fazla süren talihsizliklerden sonra, şimdi sıradan yurttaşların ellerindedir. Evet, Kıbrıslı Rumlarla Kıbrıslı Türklerin ülkemiz için ortak bir vizyon oluşturmaları zamanı gelmiştir. Bunun yanı sıra, geçmişte bizi ayıran farklılıkların ötesinde bizi birleştiren birçok ortak sorunlarımız olduğunu kavramış bulunmaktayız. Bunlar acaba şimdi Kıbrıs sorumudur ve biz mi farkında değiliz? Ve biz bunu anlayamazsak, düşünmezsek, işbirliği yapmazsak ne olacak? Demagoji ve sorumluluk korkusu içinde kalarak ve Geçmişin inatlaşmaları içinde tam

anlamıyla kaybolarak vatan toprağını tam bir yok oluşa götürmüyor muyuz?

Resmi cesaretlendirme olmaksızın neler olmakta ve yardım cesaretlendiricidir; diğer tarafın politik ortamını düşünmekte, anlamakta ve tartışmaktadırlar.

Kıbrıs'ın geleceği ile ilgili mücadelenin öncüleri, işbirliğinin fırsatlarını ve olasılıklarını kullananlar ve hatta sınırları zorlayarak haklarına sahip çıkanlardır.

Öncüler, çalışmak için ateşkes hattının öteki yanına geçenlerdir.

Öncüler, günlük zorlukları aşarak ve hatta engellere meydan okuyarak çocuklarını öteki tarafın okullarına gönderenlerdir.

Öncüler, tedavi için öteki tarafın doktorlarına ve hastanelerine gidenlerdir.

Öncüler, acı çeken Kıbrıs halkının ortak acılarını ve vizyonlarını ifade eden aydınlar ve sanatçılardır.

Öncüler, geriye gitmeye ve fanatizme karşı mücadele eden bilimciler ve öğretmenlerdir.

Öncüler, ayin için kiliseye ve dua için camiye giden papazlar ve sıradan insanlardır.

Öncüler, sosyal toplantılarda köylerinden ve evlerinden, kayıplarından ve ölümlerinden söz edenlerdir.

Öncüler, aynı zamanda, bugünkü tartışmaya katılanlar, yani bu toplantıyı Örgütleyenler, konuşmacılar ve dinleyicilerdir.

Bu tür toplantılardadır ki hem görüş birliği, hem de görüş ayrılığı içinde olduklarımızla bir arada var olabileceğimizi anlamaktayız.

Θέλουμε ή δεν θέλουμε λύση;

Κυριάκος Τζιαμπάζης

Ο τίτλος είναι το βασικό ερώτημα. Όσοι αποστρέφουν το πρόσωπο προς τη λύση, θα επινοήσουν όλων των ειδών επιχειρήματα και θα υψάνουν ένα φαντασμαγορικό πεδίο φαντασιώσεων για να την εμποδίσουν. Θα μεγαθύνουν τα μικρά και θα θέσουν στο περιθώριο το μεγάλο και το απαιτούμενο –τη λύση, για να δημιουργήσουν αρνητικούς συνειρμούς στην κοινωνία. Ήδη την προετοιμάζουν, ανασύροντας το δοκιμασμένο στοιχείο του πρόσφατου παρελθόντος, –το φόβο. Το άγνωστο πάντοτε δημιουργεί δέος στους ανθρώπους που δεν είναι σε θέση να συλλάβουν το βαθύτερο νόημα των αλλαγών και ακούονται σ' αυτό που στη συγκεκριμένη στιγμή κατέχουν. Το περασμένο Σάββατο, παρευρέθηκα σε εκδήλωση του Συμβουλίου Ανοικοδόμησης και επανεγκατάστασης, το οποίο χαιρέτησε η υπουργός παιδείας της Β. Ιρλανδίας. Μίλησε για τις εμπειρίες της από τη μέχρι τώρα πορεία επανένωσης της κοινωνίας και της χώρας της. Μίλησε για τα εμπόδια που συναντά στη ριζική αναδιοργάνωση της Παιδείας, τις δυσκολίες που τις δημιουργούν οι εκπαιδευτικοί και οι διευθύνσεις ορισμένων σχολείων, που εκφράζουν φόβο για τις προτεινόμενες αλλαγές. Όμως αυτό που διατύπωσε με παρρησία, είναι η αποφασιστικότητα της να προχωρήσει. Η αποφασιστικότητα – λέξη που τόνισε επανειλημμένα προσδίδοντας της ιδιαίτερη έμφαση και χρώμα, επειδή χωρίς αποφασιστικότητα, χωρίς εμμονή στο όραμα, η κοινωνία δεν μπορεί να προχωρήσει μπροστά. Την προηγούμενη βδομάδα παρακολούθησα επίσης μια ανοικτή συζήτηση που διοργάνωσε ο ΟΠΕΚ και στην οποία μίλησε μεταξύ άλλων και ο Κυβερνητικός εκπρόσωπος κ. Στεφάνου. Κάποιοι υποστήριξαν, ότι μέχρι σήμερα δεν έγινε τίποτε για τη διαφώτιση της κοινωνίας αναφορικά με τη δομή του κράτους που

πάμε να οικοδομήσουμε. Ότι συναντούνται ουσιαστικά εμπόδια από αυτή την άγνοια και ότι οι ηγέτες αυτής της χώρας θα πρέπει να προχωρήσουν με γοργά βήματα προς αυτή την κατεύθυνση, ούτως ώστε όταν έλθει η ώρα, η κοινωνία να είναι έτοιμη να δεχθεί τη συμφωνία. Δυστυχώς, ο εκπρόσωπος της Κυβέρνησης, δήλωσε, ότι τα σύμβολα που για δεκαετίες υποβάλλονται στο λαό και τα οποία του υποβάλλουν διαιρετικά στοιχεία, που του καλλιεργούν το αίσθημα της απόρριψης, δεν πρέπει να τα αγγίζουμε, θα περιθωριοποιηθούν από μόνα τους με τη λύση. Με άλλα λόγια, απουσιάζει η αποφασιστικότητα της κυβέρνησης να παλέψει για να προετοιμάσει την κοινωνία να αποδεχθεί τη λύση. Δεν την ενδιαφέρουν τα εμπόδια που ορθώνονται, αλλά η λύση. Έχουμε λοιπόν, μια διαφορετική θεώρηση στη μεθοδολογία προσέγγισης. Η κυβέρνηση της Β. Ιρλανδίας, παρόλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζει, προχωρεί με σταθερά βήματα για να απαλλάξει την κοινωνία της από το φόβο και τα στερεότυπα του παρελθόντος που δίχαζαν το λαό της, προσπαθεί να εμψυχήσει την προοπτική του μέλλοντος. Σε αντίθεση, η δική μας κυβέρνηση κρύβει τα προβλήματα κάτω από το χαλί, αναμένοντας τη λύση, πιστεύοντας πως με μια υπογραφή, αυτόματα θα επιλυθούν. Φοβάται να σταματήσει τις στρατιωτικές παρελάσεις, φοβάται να επαναφέρει ως εθνικό ύμνο το κομμάτι που καθιέρωσε ο πρώτος Πρόεδρος της Κύπρου και παίχθηκε όταν επισκέφθηκε τις ΗΠΑ, ο οποίος ξεχάστηκε όταν η εθνικιστική παλίρροια του 1963 σκέπασε τα πάντα, φοβάται να οργανώσει ανοικτές συγκεντρώσεις για να υποστηρίξει το ενοποιημένο μέλλον και τα οφέλη που θα υπάρχουν από αυτό. Το όραμα της επανένωσης της κοινωνίας μπήκε στο ψυγείο, αναμένοντας την ώρα που να έλθει η λύση. Όταν όμως θα έλθει εκείνη η ημέρα, η κοινωνία θα είναι τόσο «κατεψυγμένη» που καμιά λύση δεν θα μπορέ-

σει να σπάσει τον πάγο. Οι κυβερνώντες θα μιλούν σε «ώτα μη ακουόντων», η κοινωνία θα τους γυρίσει την πλάτη. Οι διαπραγματεύσεις δεν μπορούν να φέρουν το ποθητό αποτέλεσμα, αν η κοινωνία δεν είναι έτοιμη να το αποδεχθεί. Η κυβέρνηση έχει υποχρέωση να βοηθήσει να δημιουργηθούν συνθήκες που θα προωθούν την συμβίωση, την κατανόηση και την ειρηνική συνεργασία των κοινοτήτων. Δυστυχώς στα μυαλά της ηγεσίας φωλιάζει η δυσπιστία και ο φόβος, που σπρώχνουν την κοινωνία να κλειστεί περισσότερο στο εαυτό της, να γίνει εσωστρεφής με αποτέλεσμα να απορρίπτει οτιδήποτε είναι «ξένο» και δεν θα είναι αυστηρά προερχόμενο από την ίδια. Η κυβερνητική πολιτική που απευθύνεται στις ευρύτερες μάζες, αναλώνετε περισσότερο στα «δεν», «δεν θέλω επιδιαιτησία, δεν θέλω χρονοδιαγράμματα» και άλλα συνθήματα που δημιουργούν αρνητικούς συμβολισμούς, που εισπράττει σε τελευταία ανάλυση η κοινωνία. Γι' αυτό και σήμερα όλο και περισσότερο αποστασιοποιείται από το κυπριακό. Αν το όραμα είναι η λύση, τότε είναι αναγκαία η ανάπτυξη πολύπλευρης πεισματικής προσπάθειας προς όλες τις κατευθύνσεις. Οι συμβιβασμοί είναι αναγκαίοι. Αλλά δεν είναι αρκετό να μόνο να διακηρύσσεται ως πολιτική. Χρειάζονται απτές αποδείξεις για να πεισθεί η κοινωνία. Μπορεί να γίνουν μικρά βήματα πάνω σε μικρά και ασήμαντα θέματα, αλλά θα είναι βήματα. Δεν είναι ανάγκη όλα να παραπέμπονται μετά τη λύση. Να ξεκινήσει από τα μικρά για να φθάσει στα μεγάλα. Δυστυχώς έτσι όπως ενεργεί η σημερινή ηγεσία της ελληνοκυπριακής κοινότητας, λειτουργεί σε βάρος της αποδοχής της λύσης από την κοινωνία. Κι' αυτό θα είναι το δράμα της νυν κυβέρνησης παράταξης. Όταν θα μιλήσει δεν θα έχει ακροατήριο.

Ο άρθρο αυτό δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά στην εφημερίδα ΠΟΛΙΤΗΣ.

Çözüm istiyor muyuz, istemiyor muyuz?

Kiriakos Cambazis

“Makalenin başlığı, esas sorudur. Sırtlarını çözüme dönenler, onu engellemek için her türlü argümanı icat edecekler ve görkemli fanteziler kuracaklar. Toplumda olumsuz bir ortam yaratmak için, küçük şeyleri büyütecekler, büyük ve arzu edilen şeyi, yani çözümleri bir kenara itecekler. Hali hazırda, yakın geçmişte denenilen şeyi, yani korkuyu öne çıkararak, bunun ön hazırlığını yapıyorlar. Bilinmeyen bir şey, değişimin en derin anlamını anlayacak konumda olmayan ve o anda sahip oldukları ile yetinen insanlarda, her zaman korku yaratır. Geçtiğimiz Cumartesi günü, açılış konuşmasını Kuzey İrlanda Eğitim Bakanının yaptığı, Yeniden Yerleştirme ve Yeniden İnşaat Kurulunun etkinliğine katıldım. Ülkesinin ve toplumunun yeniden birleşme sürecinde, şu ana kadar yaşadığı tecrübelerden bahsetti. Eğitimin kökten düzenlenmesinde karşılaştığı engellerden ve önerilen değişikliklerden dolayı korkularını ifade eden eğitimcilerin ve bazı okul müdürlerinin kendisine çıkardığı zorluklardan bahsetti. Ancak o, ilerleme yönünde kararlı davrandı. Kararlılığa özellikle vurgu yaptı. Çünkü bir toplum, kararlılık olmadan, vizyonda ısrar olmadan ileriye doğru gidemez. Geçtiğimiz hafta, OPEK'in (Toplumun Çağdaştırılması Fikir Kulübü) organize ettiği ve Hükümet Sözcüsü Stefanos Stefanu'nun da konuşma yaptığı bir açık oturumu izledim. Bazı kişiler, bugüne kadar kurma yo-

lunda ilerlediğimiz devletin yapısıyla ilgili olarak toplumun hiçbir zaman aydınlatılmadığını, bu bilgisizlikten dolayı engellerle karşılaştıklarını ve zamanı geldiğinde toplumun anlaşmayı kabul etmeye hazır olması için, bu ülkenin liderlerinin bu yönde hızlı adımlarla ilerlemeleri gerektiğini savunuyor. Ne yazık ki Hükümet Sözcüsü, yıllardır halka sunulan sembollere, retçi hissini geliştiren bölücü unsurlara değinmememiz gerektiğini, bunların çözüm ile kendiliğinden marjinalleşeceklerini açıkladı. Başka bir deyişle Hükümet, toplumu çözümleri kabul etme yönünde hazırlama kararlılığında değil. Hükümeti her gün artan engeller değil, çözüm ilgilendiriyor. Yaklaşım konusunda farklı bir teoriye sahibiz. İrlanda Hükümeti, karşılaştığı bütün sorunlara rağmen, halkı ikiye bölen geçmişin basmakalıplığından ve korkularından kurtarmak için emin adımlarla ilerliyor, geleceğin beklentilerini aşılarmaya çalışıyor. Bunun aksine bizim hükümetimiz, çözüm bekleyerek, bir imzanın sorunları otomatik olarak çözeceğine inanarak, sorunları halının altına saklıyor. Askeri resmi geçit törenlerine son vermektен korkuyor, birleşik geleceği ve bundan kaynaklanacak faydaları desteklemek amacıyla açık toplantılar organize etmektен korkuyor. Toplumun yeniden birleşme vizyonu buzdolabına girdi ve çözümün geleceği an bekleniyor. Ancak o gün geldiğinde toplum o kadar donmuş olacak ki, hiçbir çözüm onun buzlarını çözemeyecek. Hükümet yetkilileri, ‘duymayan kulaklara’ konuşacak, toplum onlara sırtını

dönecek. Eğer toplum çözümleri kabul etmeye hazır değilse, müzakereler istenen sonucu veremez. Hükümet, toplumların bir arada yaşama, anlayış ve barış içerisinde işbirliği yapmalarını ilerletecek koşullar yaratılmasına yardımcı olmak zorundadır. Ne yazık ki liderlerin beyinlerine, hoşnutsuzluk ve korku giriyor. Bu da toplumu daha çok kendi içine kapatmaya, daha içe kapanık olmaya iten ve en sonunda da her şeyi ‘yabancı’ diyerek reddetmeye itmektedir. Daha geniş kitlelere hitap eden Hükümet politikası, daha çok ‘hakemlik istemiyoruz, takvim istemiyoruz’ gibi retçi simgeler yaratan sloganlarla zaman tüketiyor. Bu yüzden bugün gittikçe daha çok insan Kıbrıs sorunundan uzaklaşıyor. Eğer vizyon çözümlerse, o zaman her yöne çok yönlü ve ısrarcı çabalar geliştirilmelidir. Uzlaşmalar gereklidir. Ancak bunun sadece politika olarak açıklanması yeterli değildir. Toplumun ikna edilmesi için somut kanıtlara ihtiyaç vardır. Küçük ve önemsiz konularda küçük adımlar atılabilir, ancak bu bir adımdır. Her şeyin çözüm sonrasına havale edilmesi gerekmez. Büyük şeylere ulaşmak için, küçüklerden başlamak gerekir. Ne yazık ki, Kıbrıs Rum toplumunun bugünkü liderliği, bir çözüm toplum tarafından kabul edilmeyecek şekilde çalışıyor. Bu da bugünkü Hükümet grubunun dramıdır. Konuşacağı zaman, kendisini dinleyen bir dinleyici grubu olmayacaktır.

Bu makale daha önce Politis gazetesinde yayınlandı.